



# Сярод суродзічаў у Амэрыцы

Аўтару гэтых радкоў надарылася вільная, аднак-ж яна вымагае ў некаторых аднаго месяца (цэлы лістапад і пачатак сінёжня 1958 г.) і пазнаёміца з жыцьцем і дзеянісцю нашых суродзічаў, якія ў вольнай краіне Вашынгтона прыбылі сабе новую бацькаўшчыну. За гэты час мне давалося найдаўжай прафыцаваць у Нью Ёрку, дзе знаходзіца найвялікша скupішча Беларусаў у Амэрыцы, далей некалькі дзён у Кліўлендзе, другім пасля Нью Ёрку беларускім цэнтрам у Амэрыцы, а так-ж наведаць падноўёрскі гарадкі Нью Брансвік і Саут Рывер, дзе таксама знаходзіцца ладная колькасьць Беларусаў і дзе бунаў кіпіц беларускае нацыянальнае жыцьцё. Астальных буйнейших беларускіх асляродзіяў у Амэрыцы, якім звязліяюцца Чыкаго й Дэтройт, паміма вялікага жадання, наведаць я не было магчымасці.

У Нью Ёрку ў Кліўлендзе мне ўдалося неаднаразова ўваіцца ў арганізаваныя контракты з нашымі суродзічамі, прысутнічыць на спэцыяльна арганізаваных з нагоды майго прыезды зборках ды зрабіць інфармацыйныя даклады аб здарыці ў дзеянісці Беларусаў у Эўропе, галоўным чынам у Нямеччыне. Затое ў Нью Брансвіку й Саут Рыверы мне прышлося абмежаваць толькі да прыватнага наведаньня пражывальных там быльых і цяперашніх маіх блізкіх супрацоўнікаў. Але ў гэтых далёка ияпойных контрактаз з нашымі людзьмі галоўных беларускіх асляродзіяў у Амэрыцы дали мне магчымасць даволі шырака пазнаць, як жывуць і як працујуць Беларусы ў гэтай краіне. Але каб дакладней уявіцца сабе гэтые жыцьцё ў дзеянісці, неабходна пазнаць умовы ў акалічнасці, у якіх яны праходзіць, іншымі словамі неабходна пазнаць спэцыфіку са мой-жа Амэрыкі.

## I

## Краіна контрастаў і неабмежаваных магчымасці

Гэткім словамі часта харектарызуецца Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь у любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное — гэта змест. І часта дадаюць: — Не адзін спасярод гэтых бедна апраненых — гэта вялікі багатыр.

Іншыя прыклад. Агульна ведама, што аснаўная маса Амэрыканцаў — гэта людзі, якія любяць і захоўваюць чысціню і парадак. Прыкладам, у мужчын вельмі рэдка можна заўажыць кашулю ў цэннага колеру. Пераважна кашулю на іх белыя, як снег. На мэй заншаныя, чаму гэта так, бо-ж гэта непрактична, я пачу адказ, што гэта дзеля тэй самай прычыны, дзея якія лекары і кухары выконаюць свае авабязкі ў белых халатах, г. зн. каб лягчай можна было заўажыць, ці кашулю яшчэ чистая, ці ўжо брудная. Аднак-ж на дзён ў Эўропе мне не ўдалося пабачыць такога гораду, дзе-б было на вуліцах столкніцца съмечці ў бруду, як у некаторых раёнах Нью Ёрку, асаблів ў славутым з гэтага гледзішча Брукліне.

Вось больш-менш прыблізны выгляд Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь у любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное — гэта змест. І часта дадаюць: — Не адзін спасярод гэтых бедна апраненых — гэта вялікі багатыр.

Іншыя прыклад. Агульна ведама, што аснаўная маса Амэрыканцаў — гэта людзі, якія любяць і захоўваюць чысціню і парадак. Прыкладам, у мужчын вельмі рэдка можна заўажыць кашулю ў цэннага колеру. Пераважна кашулю на іх белыя, як снег. На мэй заншаныя, чаму гэта так, бо-ж гэта непрактична, я пачу адказ, што гэта дзеля тэй самай прычыны, дзея якія лекары і кухары выконаюць свае авабязкі ў белых халатах, г. зн. каб лягчай можна было заўажыць, ці кашулю яшчэ чистая, ці ўжо брудная. Аднак-ж на дзён ў Эўропе мне не ўдалося пабачыць такога гораду, дзе-б было на вуліцах столкніцца съмечці ў бруду, як у некаторых раёнах Нью Ёрку, асаблів ў славутым з гэтага гледзішча Брукліне.

Вось больш-менш прыблізны выгляд Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь ў любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное — гэта змест. І часта дадаюць: — Не адзін спасярод гэтых бедна апраненых — гэта вялікі багатыр.

Іншыя прыклад. Агульна ведама, што аснаўная маса Амэрыканцаў — гэта людзі, якія любяць і захоўваюць чысціню і парадак. Прыкладам, у мужчын вельмі рэдка можна заўажыць кашулю ў цэннага колеру. Пераважна кашулю на іх белыя, як снег. На мэй заншаныя, чаму гэта так, бо-ж гэта непрактична, я пачу адказ, што гэта дзеля тэй самай прычыны, дзея якія лекары і кухары выконаююць свае авабязкі ў белых халатах, г. зн. каб лягчай можна было заўажыць, ці кашулю яшчэ чистая, ці ўжо брудная. Аднак-ж на дзён ў Эўропе мне не ўдалося пабачыць такога гораду, дзе-б было на вуліцах столкніцца съмечці ў бруду, як у некаторых раёнах Нью Ёрку, асаблів ў славутым з гэтага гледзішча Брукліне.

Вось больш-менш прыблізны выгляд Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь ў любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное — гэта змест. І часта дадаюць: — Не адзін спасярод гэтых бедна апраненых — гэта вялікі багатыр.

Іншыя прыклад. Агульна ведама, што аснаўная маса Амэрыканцаў — гэта людзі, якія любяць і захоўваюць чысціню і парадак. Прыкладам, у мужчын вельмі рэдка можна заўажыць кашулю ў цэннага колеру. Пераважна кашулю на іх белыя, як снег. На мэй заншаныя, чаму гэта так, бо-ж гэта непрактична, я пачу адказ, што гэта дзеля тэй самай прычыны, дзея якія лекары і кухары выконаююць свае авабязкі ў белых халатах, г. зн. каб лягчай можна было заўажыць, ці кашулю яшчэ чистая, ці ўжо брудная. Аднак-ж на дзён ў Эўропе мне не ўдалося пабачыць такога гораду, дзе-б было на вуліцах столкніцца съмечці ў бруду, як у некаторых раёнах Нью Ёрку, асаблів ў славутым з гэтага гледзішча Брукліне.

Вось больш-менш прыблізны выгляд Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь ў любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное — гэта змест. І часта дадаюць: — Не адзін спасярод гэтых бедна апраненых — гэта вялікі багатыр.

Іншыя прыклад. Агульна ведама, што аснаўная маса Амэрыканцаў — гэта людзі, якія любяць і захоўваюць чысціню і парадак. Прыкладам, у мужчын вельмі рэдка можна заўажыць кашулю ў цэннага колеру. Пераважна кашулю на іх белыя, як снег. На мэй заншаныя, чаму гэта так, бо-ж гэта непрактична, я пачу адказ, што гэта дзеля тэй самай прычыны, дзея якія лекары і кухары выконаююць свае авабязкі ў белых халатах, г. зн. каб лягчай можна было заўажыць, ці кашулю яшчэ чистая, ці ўжо брудная. Аднак-ж на дзён ў Эўропе мне не ўдалося пабачыць такога гораду, дзе-б было на вуліцах столкніцца съмечці ў бруду, як у некаторых раёнах Нью Ёрку, асаблів ў славутым з гэтага гледзішча Брукліне.

Вось больш-менш прыблізны выгляд Амэрыку паза Амэрыкай. Бяспрочна, такая харектэрystyka ў вяснаўным пра-

тае прычыны, што тут пароўнальная найтанейшыя гасподы. На вуліцах поўні ўсікага съмечцца, вялецца процьма газет і іншыя паперы, бляшаныя бакі на съмечце стаіць на ў дыскрэтным месцы, на панадворках, але праста на траутарах. Некаторыя перапоўненыя ў іх съмечца съмечцца, а некаторыя перавернутыя дзяцьмі. Калі-ж паве ѿчыні, у Амэрыцы людзі найбяднейшыя адзетыя. Калі ехачь ў любым нямецкім горадзе ў перапоўненым трамваі, дык можна заўажыць адно толькі некалькі чалавек, бедна апраненых, або не заўажыць і нікога. Калі-ж ехачь ў нямецкім падземнім чыгункай, дык паве ѿчыні, звязлівач зусім адваротнае: сярод некалькіх дзесяткаў пасажыраў вагону усяго некалькі чалавек будзе апраненых, як у Эўропе, усе-ж астальных будзець месца або да немагчымасці заншаную вонратку, або, хаця ў новую, але таго дрэнай якасці, якую ў эўрапейскім горадзе цяжка пабачыць. На мэй заншаныя знаёмыя, чаму гэта так, звязчайна адказваюць: — Тут на гэты не звязваюць нікакі югати, тут форма не адзырае пілкай ролі, аснаўное

# Амэрыканскія ператасоўкі

Гоніць правадыра

Ад колькі год сярод беларускай эміграцыі ў Таронта (Канада) шумеў ведамы дэмакрат і бяспрыцыпны палітык Сяргей Хмара (Сінік). Выступаў ён звычайна ў ролі абсалютнага пана і непамыльнага «правадыра» таронцкага Беларускага Нацыянальнага Аб'яднання. Але 10 кастрычніка 1958 г., у выніку пастановы, прынятай агульнымі сходам БНА, Управа арганізацыі выдала паведамленне, у якім заяўляе, што ў будучыні «БНА» на будзе праводзіць вайны з нівідным беларускім угрупаваннем» ды што «ад усіх хмараўскіх камбінацыяў адмажкоўаемся ѹ яны для нас не аўтарытэтныя».

У выдаценым адначасна другім асьветчаныні Управа БНА адгарджаеца ячка ѹ ад хмараўскіх газет, ды зазначае, што «наша арганізацыя не залежыць ад «хмараўца», і дзе яны знайдзены, мы гэтым ня цікавіміся».

Ды на афіцыйных асьветчаных ня скончылася. Паявіліся й «прыватныя» выданіні, у якіх шырака ды красачна малюеца ведамая былая камуністычная, былая паднімешак ды сучасная эміграцыйная «актыўнасць» Хмараў. Перасыпаныя яны «прывевамі» такога характару, як «Хмара праступнік, ... які сам сабе яму капае», «Хмара лопні, а не дасягні... пашырэння хмараўшчыны», і д. З іх відаць, што «лідэр» далах цягнуць за полы ягоныя-ж былыя старавінкі не на жарты.

Двусімейная «дэмакрацыя»

Гадамі, ня гледзячы на вялікую расьцягнуласяць, беларускую эміграцыю Амерыкі ѹ сівут арганізуе школы, прыходы, купляе цэркви, грамадзкія дамы, вядзе ѹ меры сваіх сціплых магчымасцяў культурна-нацыянальную, наўуковую і грамадскую працу, ладзіць палітычныя акцыі таго разаму, як леташнія сакавіковыя съяткаваны 40-гадзініца БНР, рэхя якіх шырака адбілася на толькі на Вашынгтонскім Капітолі, у Амерыцы ды ўсім вольным съвеце, але ѹ у Маскве ды Менску. Захадамі ды ахвяриасцяй тae-ж эміграцыі ѹсюго колькі тэдніў туму на эфірных хвалях, побач радыя «Вызваленне», Ватыканскага радыя ды ньюёрскіх беларускіх перадачаў, паяўліся чацверты вольны беларускі голас — штодзённыя перадачы пабеларускі Гішпанскага Нацыянальнага Радыя.

Вось параду «тэых няспынных натураў, дасягненіяў, а побач і нямінучых нідудачай, з закідамі аб «нірабстві» гра-тае эміграцыі, робіцца спроба стварэння новае сімейна-груповас арганізацыі з кілчам «трэба пачаць рабіц».

Новы твор — «запраўды дэмакратычная беларуска-амэрыканская арганізацыя», што задуманая аж для «абароны ЗГА й дэмакратычнага съветападарку»(!), мас называцца «Звязам». Ядро ініцыятыўнае сходкі, што адбылася перад самым Калядамі ў Нью Єрку, складалі дэльце сімейных тройкі: троі Шчорсы супраць трох Станкевічаў (Шчорсы — троі браты, Станкевічы — др. Я. Станкевіч, жонка, сын). Сымбалічна двуся-

мейны «звяз» і ачолены: старшина — др. Шчорс, віц-старшина — др. Я. Станкевіч. Галоўныя закуласныя «склейшчыкі» арганізацыі — пары ньюёрскіх пабочнікаў таронцкага Хмараў. З таго съпеху, з якім «звяз» съвіточнаю па-рофесійнай фармай — можна думкі, што раптоўная арганізаційная мітусія, беспасярдніе рэзы Хмараўага правалу ў Таронта. Гэта спроба стварыць сабе «нешта» на месца паўсталея навокала іх

У праекце дэкларацыі, побач «абароны ЗГА», звычайна калекцыя агульна ведамых эмігранціх клічай: папулярызацыя беларускіх проблемы... узмацненне нацыянальнага патэнцыялу... пашырэнне супрацоўніцтва, дэмакратызму, талерантні... спыненне спрэчак і г. д. Ды прыгледзіўшыся бліжэй да дэкларацыі ѹ людзей за ёю, кожнаму насоўваюцца гэкткі паважныя сумлывы, што да шчырасці намераў:

Першас — самі ініцыятары адзначаюць у дэкларацыі шкоднасць ціпера-шнага частага «дублявання арганізацыі», але даюць яны на гэта надта — сваеасабіўную раду: сяляць тварэніне арганізацыі трэйці і, значыцца, яўчыца, яблікі — змроочна мінаваць агентуры або

Другое — тварцы сяменага «звязу» нейкі асабіў напіраюць на «нутраную дэмакрацию», у чым выразны намек на то, што быццам усе іншыя беларускія арганізацыі недэмакратычныя. Тымчам, кожны знае, што ѹ др. Шчорс і др. Я. Станкевіч дагадаліся да «запраўдной дэмакраціі» толькі пасля таго, калі першы згубіў бальшыню, ў сваім-же Камітэце, дзе падчас перавыбараў і быў адсунуты ад старшины

ства, а другі бадай нідзе ѹ ніколі дэмакрат. Шчорс, віц-старшина — др. Я. Станкевіч. Галоўныя закуласныя «склейшчыкі» арганізацыі — пары ньюёрскіх пабочнікаў таронцкага Хмараў. З таго съпеху, з якім «звяз» съвіточнаю па-рофесійнай фармай — можна думкі, што раптоўная арганізаційная мітусія, беспасярдніе рэзы Хмараўага правалу ў Таронта. Гэта спроба стварыць сабе «нешта» на месца паўсталея навокала іх

«Ойча, прабач ім, бо яны ня ведаюць, што робіць!» — маліўся Хрыстос пе-

рад съмерці за сваіх катоў. Ад гэтага часу прайшло больш за 19 стагодзінь, людзей прынялі хрысціянскую веру, сталіся гэтак звычныя хрысціянамі, але колькі-ж ѹ іх запраўды зразумела глыбокі сэнс навукі Збядуць!

Шмат хто скажа: тэма няждзячная, праблема скампікаваная, лепш-бы гэта не закранца...

Усё-ж тэй трэба. Хай гэта будзе голас у пустыні — бяз рэха... Маўчыца нельга...

Калісці — а было гэта даўно ѹ таму здаецца, што гэта ўсё няпраўда — калі мы чыталі пра жахлівія звычай старожытнасці, пра мучніны першых хрысціян, пра гунаў, вандаліў, інквізіцыі іншай — нас агортаваў жах, мы не маглі заснүць. Але мы пацяшаліся думкай: сініны двачцатага стагодзінства, гэтыя жахі — змроочна мінаваць агентуры або

трэйцаў — што добра знае характеристы ды нарэвы др. Я. Станкевіча і др. Шчорса, таму ясна, што гэтае палітычнае «сужнства» яўна «супраць натуры», што ўжо саме не варожыць яму агентуры або

«шчасльвага сужыцца», ані трывалае сплодна.

Ды правільнасць выскажаных сумлеваў і мяркаванняў можна пакінць на праверку часу. Сінін-ж зацемім: калі арганізаторы новых арганізацыяў, побач «абароны ЗГА», запраўды хоць нешта пазытыўнае зробіць з шмат абяца-нага ѹ дэкларацыі — у гэтым застаецца пажадаць ім толькі ўдачы, калі навет будзе гэта такое-ж «дубляванье» або навет і «траенне» таго, што іншыя без патрапіць рабіць пазытыўную работу з бальшыней, хай зробіць хоць нешта добрае ѹ межах свае сімейнае «дэмакратычнасці».

3. С.

## ,Дасягненій“ й запраўднасць

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

бы ѹ калгасах не перавышаў у сярэднім не сарамліва абыходзіць «посьпехі» ўра-20 цэнтнараў, а ў 1958 годзе — ураджай джайнасці збожжавых культуры і бу-бы ніжэйшым на 48 цэнтнараў, чымся ў 1940 годзе. У сувязі з такім нізкім ураджаем на насенне засыпана бульбы, ў два разы менш, чымся ў 1957 годзе. Ве-льмі мала выдана яе ѹ калгаснікам на працадні. Ня былі выкананыя таксама плаціны здачы бульбы дзяржаве.

Такім чынам, збожжа й бульба на Беларусі макоць надзвычайна нізкая ўраджай, куды ніжэйшы, чым былі ѹ толькі да вайны, але ѹ старыя часы, калі было ні трактараў, ні камбайнай, ні іншых складаных машынай.

Статыстычнае кіраўніцтва Беларускай ССР 23 студзеня сёлета апублікаўала «Вынікі выкананні дзяржаркага пляну развіціцца народнай гаспадаркі Беларускай ССР у 1958 годзе». У раздзеле «сельская гаспадарка» гэтае паведамленне адзначана, што ѹ вініку ажыццяўленыя пастановай верасеньскага (1953 г.), іншых пленумаў, а таксама XX зімскага пленумаў Савета народнай гаспадаркі Беларускай ССР — дэкларацыі «запраўднай дэмакраціі» толькі пасля таго, калі першы згубіў бальшыню, ў сваім-же Камітэце, дзе падчас перавыбараў і быў адсунуты ад старшины

гаспадаркі, умацаваць партыйныя арганізацыі». Гэтыя рецпты прыпісваюцца ўжо на працу ѹсяго панаванні камуністычнай дыктатуры, а вынікі адноўкаўцаў. Прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не зацікаўляе ўз্যніццем грамадзкіх гаспадаркі калгасаў з тae простае прычыны, што яи мае з яе карысці. Зацікаўленасць гэтай яшчэ больш зменшыцца ѹ сувязі з пераводам калгаснікаў на гэтыя землі, але замест наўтульнае агентуры або

прыгоннае сялянства не за

